

ledes han i Dag vilde stemme, thi de Forslag, der forelaa, kunde ganske vist indeholde noget Godt, men de vare ikke tiltraadte af nogen af de her anerkjendte Sagkyndige. Jeg vil nu sige, at det undrer mig Noget, at netop det ærede Medlem er i Tvivl om, hvorledes han vil afgive sin Stemme, thi det, som i Dag foreligger til Afstemning, er dog et Forslag, som maa antages at stemme overens med, hvad det ærede Medlem har været med til at arbejde hen til i Forsvarsvæsenet. Jeg maa antage dette, og jeg er ogsaa tilbøielig til at tro, at han hører til dem, der indrømme os, at de Beføjninger, Hæren har medført, ere gaaede ud over de Forudsætninger, hvorfra man gik ud saavel i Forsvarskommissionen som i Folkethingets Udvalg i 1867, for hvilket netop det ærede Medlem var Ordfører. Jeg tror, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at de pekuniære Konsekvenser af Hærløven have ført betydelig videre, og fremdeles tror jeg, at han vil være tilbøielig til at indrømme, at Bestræbelserne for at føre os bort fra dette Spor ikke ere uden Berettigelse. Jeg var derfor tilbøielig til at antage, at netop det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds kunde ville stemme for den Del af Flertallets Forslag, som omfatter Inddelingen af Hæren, og navnlig for Indskrænkningen af Fodfolket til 21 Liniebatailloner og 21 Landecærnsbatailloner. Dette mulige, fjerne Naab er jo efter det ærede Medlems Udtalelser faldet bort. Men naar det ærede Medlem spjoebe til, at det skulde have været vor Kunst i Udvalget at have tilveiebragt en indbyrdes Uenighed imellem de Sagkyndige, og at vi da skulde have truffet Fordel ud af en saadan Uenighed, saa kjender jeg jo meget vel det gamle Ord: divide et impera; men jeg tilstaar, at dette har været en for mig just ikke tiltalende Tankegang. Dersom det ærede Medlem tidligere under sin Behandling af de herhenhørende Sager havde brugt denne Methode, tror jeg ikke engang, at han var naaet til det Maal, som han staar ved, og det fremgik ogsaa af hans Udtalelser, at dette ikke kunde antages at have været Tilfældet. Dette Naab maa jeg derfor opfatte som et noget ironisk, et noget spydigt Naab overfor Flertallet, et Naab, som jeg ikke kan modtage. Men naar det ærede Medlem undrede sig over, at der ikke i Hæren og Flaaden var nogen af de anerkjendte Sagkyndige, som havde tiltraadt Flertallets Forslag, saa tager han dog feil. Jeg erkjender fuldstændig det Naturlige i, at ingen af Hærens Repræsentanter vil tiltræde et Forslag, der fremtræder med den Tendents, at der

maa lægges større Vægt paa Flaaden end hidtil og som Følge deraf en noget mindre Vægt paa Hæren. Jeg forstaar dette fuldstændig; det vilde være unaturligt, om de vilde være tilbøielige til at tiltræde et saadant Forslag. Derimod have nogle af de Repræsentanter for Flaaden, som tidligere have deltaget i denne Sags Behandling, tiltraadt det af Flertallet opstillede Forslag. Jeg skal ikke alene minde om, at det tidligere Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) i 1872 udtrykkelig tiltraadte Flertallets Betænkning, men jeg skal end yderligere gjøre opmærksom paa, at isjor blev det Punkt, som er under Forhandling her i Dag, tiltraadt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Eugen), som dengang var Medlem af Udvalget; han tiltraadte dette Punkt, som netop erkjender, at der bør lægges en noget større Vægt paa Flaaden og en noget mindre Vægt paa Hæren. Jeg vil ikke forlange af de Herrer Repræsentanter for Hæren, at de skulle tiltræde disse Forslag, men ere de i og for sig rigtige, maa der ogsaa findes Midler og Veie, ad hvilke vi kunne komme til en Ordning, som de Herrer dog maaske senere alligevel kunne erkjende for at være forsvarlig. Naturligvis, Krig er altid og vil altid blive Krig, og Beregning af dens endelige Udfald staar ikke i menneskelig Magt.

Krigsministeren (Haffner): Det er nogle Udtalelser af den ærede Ordfører, der have foranlediget mig til at tage Ordet for at gjøre nogle ganske korte Bemærkninger. Den ærede Ordfører indrømmede Berettigelsen af min Paastand om, at Landets nuværende bedre finansielle Stilling kunde bevirke, at man forbrede Mere til Forsvarsvæsenet, men han mente, at man ogsaa kunde stille for store Fordringer i saa Henseende, og henviste til, at jeg ved et andet Lovforslag havde forlangt til Forsvarsvæsenet 100 Millioner Kr. Det er imod denne Sum's Størrelse, at jeg vil tillade mig at nedlægge en bestemt Indsigelse. Den ærede Ordfører maa virkelig holde sig til, hvad der staar i Lovforslaget, og det er 62 Mill. Kr., maaske nogle faa Hundredetusinde Kr. mere, altsaa ingenlunde 100 Mill. Jeg indrømmer forøvrigt finansielle Hensyn deres fulde Berettigelse. Jeg sagde, at jeg var kommen til den Overbevisning, at Landets Finanser taalte en saadan Udvikling af Hæren, som her er foreslaaet. Finde ærede Medlemmer her af Repræsentationen, at denne Anskuelse ikke er rigtig, og at der ikke bør anvendes saa meget derpaa, saa kan jeg respektere en saadan Anskuelse, men hvad jeg i Landets og